

תת"ע 7954/11/21 - מוחמד סעאידה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 7954-11-21 מדינת ישראל נ' סעאידה
תיק חיצוני: 22150895591

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המבקש מוחמד סעאידה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לביטול פסק הדין מיום 13/12/21, במסגרתו הורשע המבקש בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום שעניינה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה בגינה הושת עליו קנס בסך 1000 ₪.
2. בתמצית, נטען ע"י ב"כ המבקש כי אומנם קיבלה את הזימון לדיון, אך מסיבה שאינה ברורה הדיון לא נרשם ביומנה ע"י מזכירתה. ב"כ המבקש הוסיפה כי ניסתה ליצור קשר עם המזכירה הנ"ל אך זו אינה זוכרת את פרטי המקרה, לרבות העובדה כי סרקה יפוי כוח בתיק בלא שהודיעה לב"כ הנאשם על אודותיו ועל אודות מועד הדיון.
3. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה נוכח השיהוי הניכר בהגשתה, תוך שהודגש כי המבקש זומן לדיון כדין ואין לו אלא להלין על עצמו.

דיון והכרעה

4. סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע כי רשאי בית המשפט לבטל פסק דין שניתן בהיעדר "אם נוכח כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" של הנאשם לדיון, שהתקיים בעניינו. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי לפיו 'היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו' עומד בפני עצמו, ואינו מצטבר לתנאי הנוסף המוזכר בסעיף הנ"ל. (ראו ע"פ 3346/10 סעדיה נ' מדינת ישראל).
5. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (נבו 25.03.2018) חזר בית המשפט העליון על דוגמאות וכללים אותם התווה לאורך פסיקותיו לעניין המשוכה אותה נדרש לעבור הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. בין היתר נקבע, כי טענה לפיה מועד הדיון נשתכח מהמבקש, ולפיכך הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, נדחתה תוך קביעה, כי "שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וקיום דיון נוסף" (ע"פ 5377/03 ג'מאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2003), וראו גם, רע"פ 3518/15 מלקמו נ' ...).

מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.4.2017); רע"פ 2673/11 זימנר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2011).

6. אשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין מקורה, כמו קודמתה, בסעיף 130(ח) לחסד"פ, הקובע כי בית המשפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנידון "... אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין". כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. בבתי המשפט נדונה לא אחת הטענה לקיומו של עיוות דין, בהקשר לסעיף 130(ח) לחסד"פ. כך, ברע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.9.2017) נקבע, כי מבקש אשר אינו מנמק את טענתו מדוע ייגרם לו עיוות דין, "זולת טענה כללית שהעלה לפיה הוא כופר במיוחס לו", אינו עומד באמות המידה לביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. לסיכום, על הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים כבדי משקל לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
7. בעניינינו טוענת ב"כ המבקש, כי בשל טעות אנוש של מזכירתה לא נרשם מועד הדיון ביומנה. מעבר לעובדה, כי אין בהתאם לכללים שהתווה בית המשפט העליון בפסיקותיו, אין בטענה הנ"ל טעם המצדיק היעדרות לבקשה, הרי שזו גם לא נתמכה בתצהיר מטעם המזכירה.
8. אשר לחשש לעיוות דין הרי שגם זה אינו מתקיים בעניינינו שכן, עיון בתגובת הנהג כפי שנרשמה בדו"ח מלמד כי הלה הודה בביצוע העבירה תוך שאמר בתגובתו: "נכון השתמשתי בנייד". למעלה מכך, על המבקש נגזר הקנס במקור ולא מעבר לכך.
9. סיכומי של דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"ג, 13 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.